

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Darinou Michorovou ve věci

žalobce: **N. V. H.**, narozeného dne X,
státní příslušnost: Vietnamská socialistická republika,
hlášeným pobytem X,
zastoupen Mgr. Markem Eichlerem, advokátem,
sídlem Nekázanka 888/20, 110 00 Praha 1,

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SO, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 5. 2025, č. j. MV-65634-11/SO-2025,

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 7. 5. 2025, č. j. MV-65634-11/SO-2025, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 18.210 Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Eichlera, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

1. Žalobce požádal o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, kterým měla být jeho dospělá dcera. Prvostupňový správní orgán dospěl k závěru, že žalobce není rodinným příslušníkem občana EU ve smyslu zákona o pobytu cizinců, neboť neprokázal, že je závislý na pomoci své dcery, občanky ČR, proto jeho žádost zamítl. Žalovaná napadeným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce obecně namítl, že žalovaná nesprávně a nepřiléhavým způsobem aplikovala na jeho věc zákonná ustanovení, která nesprávně vyložila. Žalobce v zásadě namítl tři okruhy námitek. V prvním okruhu námitek namítl, že správní orgány v rozporu s § 3 správního řádu vycházely z nedostatečně zjištěného skutkového stavu, zejména pokud jde o jeho špatný zdravotní stav, který dokládal lékařskými zprávami, a v důsledku kterého je odkázán na pomoc a péči své dcery, u níž bydlí, a dále pokud jde o délku jeho pobytu na území (přes 40 let). Ve druhém okruhu námitek žalobce namítl, že napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 9 a 10 Úmluvy o právech dítěte a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, přičemž je dle žalobce nepodstatné, že jeho dcera je již zletilá, stále jde o dítě žalobce. Ve třetím okruhu námitek žalobce namítl, že správní orgány nedbaly své zákonné povinnosti podle § 174a zákona o pobytu cizinců zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí do života žalobce. K tomu žalobce odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu (NSS), z nichž i citoval (sp. zn. 1 Azs 81/2016, a 5 Azs 46/2016). Zamítnutím žádosti žalobce dojde k roztržení rodiny a faktickému a trvalému odloučení žalobce od jeho dcery a jeho vnoučat.
3. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k novému řízení.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že zdravotním stavem žalobce i posouzením přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce se zabývala v napadeném rozhodnutí. Podotkla, že žalobce své odvolání ani na výzvu nedoplnil, čímž vymezil rozsah odvolacího řízení, včetně posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí ve vztahu ke konkrétním námitkám.
5. Žalovaná dále k námitce špatného zdravotního stavu uvedla, že z předložených lékařských zpráv nevyplynuly objektivní příčiny závislosti žalobce na péči jeho dcery, a aniž by žalovaná chtěla zlehčovat onemocnění žalobce, není v běžném životě omezen natolik, aby k tomuto mohlo být přihlédnuto, což nevyplynulo ani z pobytové kontroly či z výsledků. Dle názoru žalované má žalobce zdravotní problémy přiměřené jeho věku. K argumentu, že žalobce žije na území již 43 let, žalovaná podotkla, že to byla právě trestná činnost žalobce, v důsledku které mu bylo zrušeno povolení k trvalému pobytu.
6. K porušení Úmluvy o právech dítěte a Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod žalovaná uvedla, že odst. 2 čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod připouští zásah, resp. omezení předmětných práv, pokud je to v souladu se zákonem a pokud je omezení nezbytné z tam uvedených důvodů (obdobně jako jiné mezinárodní smlouvy o lidských právech či Listina základních práv a svobod). Zákon o pobytu cizinců stanoví v taxativně vymezených případech, kdy má správní orgán povinnosti posuzovat přiměřenost rozhodnutí do soukromého a rodinného života žadatele, v případě zamítnutí žádosti o přechodný pobyt podle § 87e odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců tomu tak však není. Tím se správní orgány zabývají až na základě uplatněných námitek, těžko však lze takové pochybení vyčítat žalované, pokud žalobce neuplatnil k této otázce žádné konkrétní

námítky. K tomu žalovaná doplnila citaci z rozsudku, na který odkazoval též žalobce, o další relevantní část. K samotné Úmluvě o právech dítěte žalovaná odkázala na její čl. 1, z něhož jednoznačně vyplývá, že Úmluva dopadá na osoby (slov Úmluvy na každou lidskou bytost) mladší osmnácti let, což není případ dcery žalobce, neboť je již dospělá a sama má děti. Přiměřenost rozhodnutí do rodinného a soukromého života posoudil správní orgán I. stupně na str. 10 a 11 svého rozhodnutí, které žalovaná považovala za dostatečné a na které odkázala, přičemž upozornila i na své vlastní vypořádání této otázky na str. 7. napadeného rozhodnutí.

7. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Podstatný obsah správního spisu

8. Soud z předloženého správního spisu zjistil, že žalobce podal na Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) dne 22. 3. 2023 žádost rodinného příslušníka občana EU o povolení k přechodnému pobytu. Žalobce ke své žádosti mimo jiné přiložil též rodný list ze dne 17. 8. 2016, v němž je uveden jako otec (pozn. soudu: byť nesprávně prohozeně v kolonce „Matka dítěte“) paní N. N., nar. X. Dále ke své žádosti přiložil zprávu praktického lékaře MUDr. K. E. S. z registrace a vstupní prohlídky ze dne 10. 2. 2023, lékařskou zprávu MUDr. E. M. z oční ordinace ze dne 17. 2. 2023, lékařské zprávy Prof. MUDr. P. K., CSc. a MUDr. D. K., FEBO, z oční kliniky ze dne 7. 3. 2023, lékařskou zprávu Dr. V. Ch. z oční ordinace ze dne 10. 3. 2023, a lékařskou zprávu MUDr. E. M. z oční ordinace ze dne 20. 3. 2023.
9. Z výpisu z evidence cizinců založené ve správním spisu dále vyplynulo, že žalobce v ČR pobýval z titulu uděleného trvalého pobytu rodinného příslušníka občana ČR od 18. 5. 1989 do 23. 12. 2019, kdy mu byl tento pobyt zrušen z důvodu trestního odsouzení.
10. Správní spis opakovaně obsahuje též opisy i výpisy z rejstříku trestů žalobce, a to ze dne 17. 7. 2023, 20. 12. 2023, a ze dne 6., resp. 7. 6. 2024. V opisu z rejstříku trestů jsou uvedeny tři záznamy, kdy ke dvěma z nich z roku 1999 a 2005 již nelze přihlížet z důvodu osvědčení se, resp. vykonání trestu (a to i v případě, že si žalobce o výmaz jednoho z nich nepožádal). Třetí záznam se týká odsouzení žalobce za závažný zločin podle § 283 odst. 3c zákona č. 40/2009 Sb., za který byl žalobci vyměřen nepodmíněný trest odnětí svobody v délce 8 let. Tento trest žalobce vykonal dne 28. 1. 2023. *(pozn. soudu - správní orgán I. stupně však jasně na str. 9 svého rozhodnutí konstatoval, že trestní minulost žalobce není v současné době důvodem vydání zamítavého rozhodnutí).*
11. Správní orgán I. stupně vyzval žalobce výzvou ze dne 18. 7. 2023 k odstranění vad žádosti, konkrétně k doložení podmínky podle § 15a odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, tj. podmínku závislosti na jiné nutné péči nebo neschopnost se o sebe postarat v důsledku vážného zdravotního stavu, přičemž mu k tomu stanovil přiměřenou lhůtu 30 dnů a poučil ho o způsobu, jakým lze tuto skutečnost doložit, i o následcích nevyhovění výzvy.
12. Žalobce na výzvu reagoval podáním ze dne 17. 8. 2023, doručeným správnímu orgánu téhož dne, jehož přílohou byla lékařská zpráva praktické lékařky MUDr. J. Č. ze dne 14. 8. 2023 vydané na žádost žalobce.
13. Správní orgán I. stupně žádostí ze dne 1. 9. 2023 požádal Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytových agend (dále jen „cizinecká policie“) o provedení pobytové kontroly za účelem prověření informace, zda žalobce pobýval na jím udané adrese společně se svou dcerou, a dále o prověření jeho denního režimu s ohledem na údajnou nutnou asistenci jeho dcery. Cizinecká policie provedla pobytovou kontrolu dne

12. 9. 2023, o čemž vyhotovila písemný zápis ze dne 26. 9. 2023, čj. KRPA-300984-2/ČJ-2023-000026-4, a téhož dne doručila zápis správnímu orgánu I. stupně.

14. Správní orgán I. stupně následně předvolal předvoláními ze dne 7. 11. 2023 žalobce k výsledku na a dceru žalobce k podání svědecké výpovědi den 13. 12. 2023 (viz čj. OAM-4102-13/PP-2023, a čj. OAM-4102-14/PP-2023). Výslech žalobce i dcery žalobce se ve stanovený den uskutečnil, což je doloženo protokoly o výsledku žalobce ze dne 13. 12. 2023, čj. OAM-4102-16/PP-2023, provedeného za účasti tlumočnice do jazyka vietnamského, kterou si žalobce obstaral na vlastní náklady sám, a dále o svědecké výpovědi dcery žalobce ze dne 13. 12. 2023, čj. OAM-4102-17/PP-2023.
15. Dne 14. 3. 2024 vyzval správní orgán I. stupně žalobce k odstranění vad žádosti doložením platného cestovního dokladu, k čemuž žalobci stanovil přiměřenou lhůtu 30 dnů, což žalobce učinil dne 19. 3. 2024.
16. Dále správní spis obsahuje opatření proti nečinnosti Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 3. 4. 2024, čj. MV-41836-3/SO-2024, kterým nadřízený správní orgán vyhověl podnětu žalobce a přikázal správnímu orgánu I. stupně, aby ve věci vydal rozhodnutí ve lhůtě 60 dnů, neboť lhůta pro vydání rozhodnutí podle § 169t odst. 6 písm. f) zákona o pobytu cizinců nebyla dodržena.
17. Dne 2. 6. 2024 doplnil žalobce svou žádost o potvrzení zdravotního pojištění žalobce u Zdravotní pojišťovny cizinců, platné od 12. 4. 2024 do 11. 10. 2024, a dále o lékařskou zprávu MUDr. P. M., resp. MUDr. P. H. z chirurgické ambulance ze dne 22. 4. 2024 a 6. 5. 2024, dále propouštěcí zprávu MUDr. L. W. z jednodenní chirurgie ze dne 24. 5. 2024, a lékařskou zprávu MUDr. M. Š. z radiologie ze dne 11. 4. 2024.
18. Následně, výzvou ze dne 18. 9. 2024 vyzval správní orgán I. stupně žalobce k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, čehož žalobce využil, s podklady se seznámil a vyžádal si lhůtu k písemnému vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí (viz čj. OAM-4102-29/PP-2023 a protokol čj. OAM-4102-30/PP-2023). Dne 19. 11. 2024 zaslal žalobce správnímu orgánu I. stupně písemné vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí.
19. Dne 4. 12. 2024 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí čj. OAM-4102-32/PP-2023; MV 122785-12/OAM-2023, kterým žádost žalobce výrokem I. zamítl podle § 87e odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 30. 6. 2023 ve spojení s čl. IV odst. 1 zákona č. 173/2023 Sb., a výrokem II. stanovil žalobci dle § 87e odst. 4 téhož zákona lhůtu k vycestování 35 dnů od právní moci rozhodnutí. Dne 13. 12. 2024 podal žalobce prostřednictvím svého zástupce proti rozhodnutí blanketní odvolání, které ani po výzvě ze dne 27. 2. 2025, čj. OAM-4102-34/PP-2023, ve stanovené lhůtě 10 dnů nedoplnil.
20. Žalovaná odvolání žalobce zamítla rozhodnutím ze dne 7. 5. 2025, čj. MV-65634-11/SO-2025, které nabylo právní moci téhož dne.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

21. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. O věci soud rozhodl při ústním jednání za podmínek § 49 s. ř. s., konaném dne 22. 9. 2025, neboť žalobce takové projednání věci výslovně požadoval.

22. Ústní jednání proběhlo v nepřítomnosti žalované v souladu s § 49 odst. 3 s. ř. s., podle kterého *[n]eúčast řádně předvolaných účastníků nebrání projednání a skončení věci, nejsou-li důvody pro odročení podle § 50, neboť žalovaná byla řádně předvolána k jednání dne 13. 8. 2025, svou účast na jednání řádně a včas neomluvila a soud neshledal ani důvody pro odročení jednání ve smyslu § 50 s. ř. s. Na ústní jednání se dostavil pouze zástupce žalobce, který setrval na dosavadních stanoviscích a procesních návrzích, provedení dalších důkazů nenavrhoval, odkázal na obsah svých podání založených ve spisu, a soudu předložil též kopii rozhodnutí žalované ze dne 21. 6. 2023, čj. CPR-14639-3/ČJ-2023-930310-V249, ve věci žalobce. Soud z tohoto rozhodnutí po předběžném seznámení se s jeho obsahem při jednání zjistil, že žalovaná zrušila rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 27. 2. 2023, čj. KRPA-74030-6/ČJ-2023-000022-50, kterým byla žalobci uložena povinnost opustit území (tedy mírnější opatření ve vztahu k opatření správního vyhoštění) podle § 50a odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Soud však toto rozhodnutí jako důkaz v řízení neprováděl z důvodu jeho nadbytečnosti.*
23. Žaloba je důvodná.
24. Soud při posuzování věci vycházel z následující právní úpravy.
25. Podle § 87b odst. 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, ve znění účinném do 30. 6. 2023, které je použitelné na věc žalobce (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) (1) *[r]odinný příslušník občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie a doprovází občana Evropské unie na území nebo následuje občana Evropské unie, který na území pobývá, je povinen požádat ministerstvo o vydání povolení k přechodnému pobytu, pokud hodlá na území pobývat přechodně po dobu delší než 3 měsíce.*
(2) O vydání povolení k přechodnému pobytu je rodinný příslušník občana Evropské unie uvedený v odstavci 1 povinen požádat ministerstvo, [pokud je] cizinec s jiným oprávněním k pobytu, do 3 měsíců ode dne uplynutí platnosti tohoto oprávnění.
26. Podle § 15a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *[r]odinným příslušníkem občana Evropské unie se pro účely tohoto zákona rozumí jeho*
a) manžel,
b) rodič, jde-li o občana Evropské unie mladšího 21 let, o kterého skutečně pečuje,
c) potomek mladší 21 let nebo takový potomek manžela občana Evropské unie a
d) potomek nebo předek anebo potomek nebo předek manžela občana Evropské unie, pokud je z důvodu uspokojování svých základních potřeb závislý na výživě nebo jiné nutné péči poskytované občanem Evropské unie nebo jeho manželem, nebo byl na této výživě nebo jiné nutné péči závislý bezprostředně před vstupem na území ve státě, jehož je občanem, nebo ve státě, ve kterém měl povolen pobyt. (zvýraznění doplněno soudem).
27. Podle § 15a odst. 2 téhož zákona *[r]odinným příslušníkem občana Evropské unie se dále rozumí cizinec, který je ke státnímu občanu České republiky přihlášenému k trvalému pobytu na území ve vztahu uvedeném v odstavci 1 písm. a) až d).*
28. Podle § 87e odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců *[m]inisterstvo žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu zamítne, jestliže žadatel*
1. není rodinným příslušníkem občana Evropské unie,

2. o vydání povolení k přechodnému pobytu žádá v rozporu s podmínkami uvedenými v § 87b odst. 1 nebo 2, nebo

3. nepředloží náležitosti uvedené v § 87b odst. 3.

29. Podle § 174a odst. 1 a 3 zákona o pobytu cizinců [p]ři posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.

(3) Přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán posuzuje pouze v případech, kdy to tento zákon výslovně stanoví.

30. Předmětem sporu mezi účastníky řízení je výklad výše citovaného § 15a odst. 1 písm. d) ve spojení s odst. 2 téhož ustanovení zákona o pobytu cizinců, resp. splnění podmínek pro jeho aplikaci v žalobcově věci. Zatímco žalovaná a správní orgán I. stupně shodně tvrdí, že žalobce sice prokázal, že je předkem (otcem) občanky ČR tak, jak požaduje definice podle tohoto ustanovení, neprokázal však i přes doložené lékařské zprávy, že je závislý na její pomoci, žalobce tvrdí, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav, porušily své závazky vyplývající z mezinárodních úmluv a nedbaly korektivu přiměřenosti v § 174a zákona o pobytu cizinců.

31. Soud po přezkoumání obsahu napadeného rozhodnutí a zhodnocení obsahu předložených správních spisů dospěl k závěru, že skutkový stav, který vzal správní orgán I. stupně (a potažmo žalovaná) za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy.

32. Žalobce dne 17. 8. 2023 správnímu orgánu I. stupně předložil lékařskou zprávu MUDr. Jaroslavy Čiefové ze dne 14. 8. 2023. V této zprávě lékařka uvedla na základě provedených vyšetření závěr, že žalobce má špatný zrak – recidivující uveitida ant I. sin, artefakia oc dx, POAG oc utr, glaukom normotenzní oc utr (dif dg exavationes papile n II utr), stp operaci kataraky OP 2/23, OL 6/23, dále trpí arteriální hypertenzí, komp, šelestem nad Ao ad ECHO, a artralagií, rec uveitidy – k dovyšetření. Lékařka doporučila vyšetření ECHO (šelest na srdci) a dovyšetření pro bolesti kloubů, dále sledování pro hypertenzi a na očním pro oční nemoci a dodala, že žalobce je vzhledem k velmi omezenému zraku odkázán na pomoc a péči druhé osoby – mobilita omezená (přidrží se věcí nebo osoby, jinak zakopává), omezená schopnost orientace (pro špatný zrak, nemožnost periferního vidění a špatné zbytkové – jako v mlze), stravování zvládá, oblékání i obouvání zvládá, v hygieně pomoc se stříháním a holením – jinak nebezpečí, že se pořeže, v péči o domácnost částečně závislý – na nákupy pouze s doprovodem, neuvaří si. Žalobci byly dále v souvislosti se závěry a doporučeními lékařky vystaveny dvě žádanky, jedna na laboratorní vyšetření, druhá byla poukazem na vyšetření/ošetření.

33. Z lékařských zpráv, které žalobce přiložil již ke své žádosti o povolení k pobytu (viz bod 8. výše) mimo jiné vyplynulo, že žalobce nedokáže přečíst ani ze 2 m, má silnou kataraktu (šedý zákal) na obou očích, doporučeno vyšetření na očním (zpráva praktického lékaře ze dne 10. 2. 2023), žalobce udával, že nevidí na blízko, na dálku, ani v periférii, stav trvá cca. 2 roky, konstatována katarakta, normotenzní glaukom, uveitis, předepsána medikace a

doporučena operace obou očí (zpráva z oční ordinace ze dne 17. 2. 2023), dále, že žalobce podstoupil operaci katarakty pravého oka dne 7. 3. 2023, předepsána další medikace a kontrola u očního lékaře, levé oko nebylo zatím indikováno k operaci vzhledem k uveitis, nutno doléčit, a hlavně dovyšetřit zcela atrofické papily bilaterálně (zpráva z oční kliniky ze dne 7. 3. 2023, MUDr. K. a MUDr. Kř.). Z lékařské zprávy při kontrole pooperačního stavu ze dne 20. 3. 2023 vyplynulo, že pravé oko nebylo možno zcela vyšetřit, (pacient nespolupracoval) levé oko po zánětu zhojeno, čočka se kalí, na fu papily bledé, ohraničené, atrofické.

34. Dne 2. 6. 2024 žalobce doplnil další lékařské zprávy (viz bod 17. výše), z těchto zpráv vyplynulo, že na základě vyšetření břicha ze dne 11. 4. 2024 byla žalobci diagnostikována pokročilá hepatopatie, steatóza jater II. st. a zjištěny další nálezy: pravděpodobná adenomyomatoza žlučníku (polyp ve žlučníku) – indikovaná k operaci, zvětšená prostata a drobné lithiasa v levé ledvině (ve spojení s lékařskou zprávou dne 6. 5. 2024). Dále z propouštěcí zprávy ze dne 24. 5. 2024 vyplynulo, že žalobce byl hospitalizován na oddělení jednodenní chirurgie od 23. 5. do 24. 5. 2024 k výkonu laparoskopického odstranění žlučníku.
35. Správní orgán v rámci pobytové kontroly nechal cizineckou policií prověřit také denní režim žalobce s ohledem na údajnou nutnou asistenci jeho dcery. V rámci pobytové kontroly dne 12. 9. 2023 bylo dle zápisu ze dne 26. 9. 2023 k této otázce zjištěno, že nájemník z bytového domu žalobce i jeho dceru zná, pravidelně ho vidá venku s dětmi jeho dcery i bez nich, a dále jej potkává samotného na nákupu v nedalekém obchodě, dále byla vytěžena dcera žalobce, která uvedla, že její otec byl v době pobytové kontroly na hřišti s jejími nezletilými dětmi, od konce ledna 2023 s nimi její otec bydlí poté, co se vrátil z výkonu trestu odnětí svobody, má zde vlastní pokoj, jedná se ale současně o dětský pokojíček s vyšší dětskou postelí. Ke zdravotnímu stavu svého otce uvedla, že se ve vězení zhoršil, má vysoký krevní tlak, a dále má velký oční tlak. Ona sama je s mladším dítětem na rodičovské dovolené a současně pracuje jako obchodní asistentka na home office. Dále cizinecká policie od jiné nájemnice předmětného bytového domu zjistila, že žalobce zná, pravidelně ho potkává s taškami s nákupem, nebo v nedalekém obchodě. V obchodě je na nákupu žalobce sám, bez doprovodu dcery.
36. Z protokolu o výslechu žalobce ze dne 13. 12. 2023 vyplynulo, že v současnosti bydlí se svojí dcerou a její rodinou, má svůj vlastní pokoj, své dny tráví tak, že vstává kolem sedmé hodiny, dcera vždy připravuje snídani, starší vnuk chodí do školy, kterého tam odveze dcera, mezitím si žalobce hraje s mladší vnučkou, asi za 15 min se dcera vrátí, celý den si pak hraje s vnučkou. Žalobce k tomu dodal, že má zdravotní potíže, cítí horko, pak zimu, často ho bolí hlava, dcera se musí o něj starat. Když je hezké počasí, chodí s dcerou a vnučkou na procházku ven, když je doma vnuk, jde s dětmi na procházku sám bez dcery.
37. Ke svému zdravotnímu stavu na výslovný dotaz správního orgánu žalobce uvedl, že v současnosti vidí špatně, má vysoký tlak a často ho bolí hlava, trpí návaly horka a zimy, má ztuhlou ruku a problémy s chůzí, bolí ho kolena. Pravidelně chodí k lékaři, kam ho objednává dcera, chodí tam vždy s dcerou, minimálně jednou za tři měsíce. Dochází k praktickému lékaři, pak zvláště k očnímu lékaři a k lékaři na srdce. Užívá léky na tlak a tlumení bolesti, dcera mu pomáhá se namazat krémem proti bolesti. Protože má špatnou paměť, dcera mu připravuje léky. Paměť má velmi špatnou, často zapomene, co řekl. Nedokáže některé věci dělat sám, např. při chůzi, vstávání ze židle, když se změní světlo. Pak potřebuje pomoc dcery, špatně vidí, dcera ho musí vést. Jídlo mu vaří dcera. Nepoužívá

zatím jiné zdravotní pomůcky než brýle. K dotazu správního orgánu, zda se stará o domácnost a zda hlídá vnoučata, žalobce uvedl, že když je dcera pryč, tak si chvíli hraje s vnoučkou, vnuk už je velký, spíš pomáhá on jemu, na výletě ho vnuk vede, protože špatně vidí. Na výslovný dotaz správního orgánu ke zjištění cizinecké policie při pobytové kontrole žalobce uvedl, že když byl dlouho sám, chtěl ven, když si zvykl na světlo, mohl chodit chvíli kolem sám. Potom pro něj přijde dcera. Ven chodí ale velmi málo, Když potřebuje sám do obchodu, musí si hodně dlouho zvykat na světlo uvnitř. Celý den být uvnitř je ale nepříjemné. S vnoučaty chodí ven často po škole staršího vnuka, také záleží na počasí.

38. Ke zvládání jídla, hygieně, oblékání atd., žalobce uvedl, že mu vaří dcera, ale jí sám, hygienu i oblékání zvládne sám. Dcera mu pomáhá při bolestech, přivede ho na toaletu a pak ho zase odvede, stravování, stará se o něj jako o svoje děti, odváží ho k lékaři. Všechny náklady na živobytí mu hradí dcera a jeho další tři děti, dvě žijí v Německu a jedno v Trutnově, všichni jsou občané ČR. Ze zdravotních a finančních důvodů žalobce necestuje mimo domov. Když odjede na víc dní pryč s rodinou dcera, nechá mu připravené jídlo, vždy mu několikrát volá a ověřuje, zda je vše v pořádku. Žalobce vydrží být doma sám tři až čtyři dny, ale dcera mu vždy připraví věci. Žalobce k dotazu správního orgánu popřel, že by byl schopen se o sebe postarat ve Vietnamu sám.
39. K dotazu správního orgánu na dopady neudělení pobytového oprávnění na jeho soukromý a rodinný život žalobce uvedl, že od roku 2004 nebo 2005 ve Vietnamu nebyl, nikoho tam nemá, rodiče i bratr zemřeli, neměl by se tam o něj kdo postarat V ČR má děti, moc by mu chyběly. Má sice ve Vietnamu mladší sestru, ale ta má svou vlastní rodinu a také je ve špatném zdravotním stavu, má cukrovku a další nemoc. Dcera přišla o matku a bez žalobce by jí bylo také smutno. Žalobce si je vědom toho, že pro dceru nemůže udělat víc, než že si hraje s dětmi, moc se o něj stará, miluje ho a on je za to vděčný. Ve Vietnamu nemá žalobce žádný majetek. Žalobce k dotazu správního orgánu popřel, že by byl schopen se o sebe postarat ve Vietnamu sám. Závěrem výsledku zástupce žalobce mimo jiné uvedl, že žalobce jasně prokázal, že je ve špatném zdravotním stavu není schopen se o sebe postarat. To, že občas chodí s vnoučaty ven, neznevažuje vážnost jeho zdravotního stavu, nelze po člověku požadovat, aby byl 24 hodin denně zavřený pouze v bytě.
40. Dle protokolu o výsledku svědka popsala dcera žalobce jejich běžný den tak, že ráno se nasnídají, odvede syna do školy, občas s ním jde i taťka, ale spíše s ním chodí ona. Doma je i její přítel, pracuje z domova. Ona navaří oběd, táta si hraje s její dcerou, někdy s ní jde ven na dvorek, okolo domu, teď v zimě se ale dcera žalobce bojí, protože táta špatně vidí. Přítel pracuje. Ona pracuje na částečný úvazek. Odpoledne chodí nakupovat většinou s tátou, aby se doma nenudil sám, když ž je mu dobře. Občas žalobce kouká doma na filmy, nebo spíše je poslouchá. S jejím synem chodí tát taky ven, je to její ocásek, všude chodí s ní.
41. Ke zdravotnímu stavu žalobce dcera uvedla, že má velmi špatnou paměť a blbě vidí. Vyměňovali mu čočky v oku, ale bylo jim řečeno, že to moc nezabere, protože už měl žalobce oči poškozené hodně. Má vysoký tlak, na to bere prášky. Chodí s ním nakupovat, protože jakmile jdou někam, kde je jiné než denní světlo, žalobce blbě vidí. Bere léky na tlak a kapky do oka, zvládne si vzít léky sám, ale musí mu to připomínat. K lékaři žalobce dochází pravidelně, když řešil potíže s okem, chodil dle potřeby, za rok má mít kontrolu, dále byli na kardiu, otec má i svého praktického lékaře, tlak mu měří při každé návštěvě. Zdravotní stav žalobce omezuje při vaření, nakupování, stříhání vlasů, dále má problémy s pamětí, když mu něco řekne, za chvíli to vypustí. Nedokáže si hned uvědomit, když na něj

dcera mluví a doptává se. Dcera žalobce neumí vietnamsky, mluví spolu česky, byť on používá infinitivy, je na to zvyklá a rozumí mu. O domácnost se žalobce nestará, hraje si s její dcerou, hlídá děti. Mají u domu hřiště, kam s vnoučaty žalobce jde a dohlíží na ně, chodí s nimi asi 2x do týdne zhruba na hodinu. Pokud jde o sebeobslužnost, žalobce se sám nají, s osobní hygienou pomoc nepotřebuje, občas potřebuje pomoc při oblékání (ponožky, bunda), nemá problémy s klouby, někdy mu proto pomáhá i s botami. Oblečení mu pere dcera, to žalobce nedělá. Když není dcera žalobce doma, stará se o něj její partner. Má volno středy, kdy chodí dcera žalobce do školy. Na nákupy chodí žalobce s dcerou možná každý den, sám nakoupit někdy také šel, ale neorientuje se v cenách a hodně utratil a trvá to dlouho, tak to raději již nepouští samotného. Zdravotní pomůcky nepoužívá, přidržuje se o kočárek, ošetřovatelka k nim nedochází.

42. Dále dcera žalobce během výslechu uvedla, že její otec necestuje mimo město, nejedí ani MHD po Praze. Dcera s rodinou 2-4x do roka jezdí k babičce, když jsou pryč, přijede k nim sestra nebo bratr. Asi 2x se stalo, že žalobce zůstal v noci sám, zvládl se sám najíst a vzít si léky, ale často mu volala. Víc, než jeden den ho o samotě nezkoušeli nechat.
43. K výslovnému dotazu správního orgánu, jak přesně o žalobce jeho dcera pečuje, uvedla, že nakupuje, vaří, pomáhá mu s oblečením, uklízí, věci, co dělá za děti, dělá i za něj. Kdyby musel žalobce vycestovat, její děti by neměli dědu, již přišla o matku, bylo by jí to líto, určitě nejen jí, nemůže si to ani představit.
44. N základě všech těchto zjištění, na která soud pro stručnost odkazuje, jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu nebylo možno dle názoru soudu dospět k závěru, že žalobce není závislý na péči jiné osoby. Z lékařské zprávy ze dne 14. 8. 2023, ve spojení s dalšími předloženými lékařskými zprávami a výpověďmi žalobce i jeho dcery jasně vyplývá, že tam specifikované diagnózy žalobce jej značně omezují v denních aktivitách jako jsou mobilita, orientace, stravování, péče o zdraví či péče o domácnost, byť soud musí přisvědčit žalované v tom, že část těchto diagnóz běžně souvisí i s pokročilým věkem (vysoký tlak, zvětšená prostata, onemocnění jater). Žalobce svou nejzásadnější zdravotní potíž spatřoval ve špatném vidění, kdy mu byl kromě tzv. šedého zákalu (k jehož léčbě byl indikován chirurgický zákrok na obou očích), diagnostikován též normotenzní glaukom, tj. zelený zákal, což je chronické progresivní onemocnění oka, které bez odpovídající léčby může vést až k nevratné ztrátě zraku. Žalobce též trpí vysokým krevním tlakem, který navíc jeho oční onemocnění negativně ovlivňuje. Má časté bolesti hlavy, návaly horka a zimy, měl bolesti břicha (zřejmě vyřešeno operací žlučníku).
45. Žalobce předkládal řadu lékařských zpráv, a to i ze specializovaných pracovišť, z nichž byl zřejmý objektivní zdravotní stav žalobce. Přesto jej správní orgány neuznaly s tím, že lékařské zprávy ze specializovaného pracoviště (oční ordinace) přiložené k žádosti podle nich neobsahovaly relevantní závěry ve vztahu ke zvládání jednotlivých základních životních potřeb, a ve vztahu k dalším lékařským zprávám doloženým v průběhu řízení o žádosti zase s argumentem, že jsou vystaveny „pouze“ praktickou lékařkou, nikoliv specialistou, neodpovídají požadavkům stanoveným v zákoně č. 108/2006 Sb., jedná se o běžné nemoci odpovídající věku žalobce, nebo že nebylo prokázáno, že jeho stav vyžaduje „neustálou“ péči či výživu další osoby.
46. S těmito závěry nemohl soud souhlasit. Požadavek, aby žalobce ke splnění podmínky závislosti na výživě nebo jiné nutné péči občana EU pro účely své žádosti o přechodný pobyt dokládal takovou lékařskou zprávou, která by dosahovala požadavků kladených na lékařský

posudek zpracovaný lékařem z oboru posudkového lékařství, pouze v jehož kompetenci je podrobné a komplexní zhodnocení zdravotního stavu žadatele z hlediska zvládnutí své sebeobslužnosti při vyjmenovaných základních životních potřebách podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách - § 8 odst. 2 - a prováděcí vyhlášky k němu č. 505/2006 Sb., je dle názoru soudu nemyslitelný. Takový standard důkazů zákon o pobytu cizinců v souvislosti s žádostí podle § 87b a násl. zákona o pobytu cizinců v žádném případě nevyžaduje. Odhlédnouc od skutečnosti, že pro cizince, který žádá o přechodný pobyt v cizím státě, je získání takového posudku v podstatě nereálné (jazyková bariéra, soudu z úřední činnosti obecně známý nedostatek posudkových lékařů i na posudkové činnosti, které jim přímo předepisuje zákon, doba zpracování posudku, atd.), je nutno též připomenout, že k tomu, aby mohla být osoba uznána závislou na péči jiné osoby podle správním orgánem I. stupně poukazovaného zákona o sociálních službách a prováděcí vyhlášky k němu, je nutné, aby nezvládala již 3 nebo 4 (z celkových 10) základní životní potřeby, což odpovídá I. stupni závislosti – lehká závislost), přičemž jednotlivá základní životní potřeba se považuje za nezvládnutou, pokud tato osoba nezvládá alespoň jednu z aktivit, spadajících pod tu kterou základní životní potřebu vymezenou v příloze č. 1 prováděcí přihlášky. Dále je nutno též připomenout, že podle citovaných předpisů je za závislou nutnou považovat i osobu starší 18 let, která vyžaduje „toliko“ dohled jiné fyzické osoby (§ 8 odst. 2 zákona o sociálních službách). S těmito podmínkami, které by mohly svědčit ve prospěch žalobce, již správní orgány nijak nepracují, byť se na tuto normu odkazují. Z provedeného dokazování přitom jednoznačně vyplynulo, že dcera žalobce o něj pečuje v podstatě jako o své další dítě (což sama výslovně uvedla: „*věci, co dělá za děti, dělá i za něj*“), a i když krátkodobě odjede s rodinou mimo domov, neustále na něj dohlíží častým telefonickým kontaktem, aby se ujistila, že je v pořádku a připomínala mu nezbytné (vzít si léky, najíst se z připravené zásoby apod.).

47. Podstatné však z pohledu soudu je, že takto nastavený důkazní standard ze strany správních orgánů je nepřiměřeně přísný. Je zřejmé, že pokud žalobce chtěl získat přechodný pobyt podle § 87b zákona o pobytu cizinců, byl povinen prokázat, že je jednou z osob uvedených v § 15a, v daném případě tedy dle odst. 1 písm. d), rodinným příslušníkem v přímé linii, závislým na výživě nebo jiné nutné péči poskytované občanem EU. Je též zřejmé, že pokud je na této péči závislý v důsledku svého nepříznivého zdravotního stavu, musí předložit relevantní lékařské zprávy, které jeho zdravotní problémy potvrzují a z nichž lze dovodit, že bez této péče by si nedokázal zajistit alespoň některé ze základních životních potřeb. Žalobce přitom během svého výsledku výslovně uvedl, že bez pomoci dcery by se o sebe nedokázal postarat sám. Správní orgány se však s tímto jeho tvrzením nijak nevypořádaly a z obsahu odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že mu jednoduše pouze neuvěřily, aniž by vysvětlily, na základě jakých důvodů věcně zpochybňují závěry praktické lékařky o závislosti žalobce na péči nebo dohledu jeho dcery. Lze dodat, že samotný správní orgán I. stupně si byl vědom skutečnosti, že nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi.
48. Soud se na jedné straně se správním orgánem I. stupně ztotožnil s podrobným a plně přezkoumatelným výkladem neurčitých právních pojmů obsažených v § 15a odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, s přihlédnutím k relevantní právní úpravě EU a rozhodovací praxi SDEU k této problematice, jako je pojem „*vyživovaný příbuzný v přímé vzestupné linii*“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. d) dříve platné směrnice 73/148/EHS, resp. pojem „*vyživovaná osoba*“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice č. 2004/38/ES, která dříve uvedenou směrnicí nahradila, nebo pojem „*nutná péče*“. Správní orgán I. stupně správně konstatoval, že dle ustálené judikatury SDEU je postavení vyživovaného rodinného příslušníka výsledkem

faktické situace, která se vyznačuje okolností, že materiální podpora takového příslušníka je zajištěna občanem EU, aniž je nutné zjišťovat důvody využívání této podpory a zabývat se tím, zda je dotyčná osoba schopna zajistit své potřeby výkonem výdělečné činnosti, nicméně hostitelský stát musí posoudit, zda s ohledem na svou hospodářskou a sociální situaci nejsou schopni uspokojovat své základní potřeby. Nezbytnost této materiální podpory musí existovat ve státě původu (rozsudek ze dne 9. 1. 2007, ve věci C-1/05, *Jia*, ze dne 16. 1. 2014, ve věci C-423/12, *Flora May Reyes proti Migrationsverket*, či ze dne 5. 9. 2012, ve věci C-83/11, *Secretary of State for Home Department proti Muhammad Sazzadur Rahman a další*).

49. Taková situace by však v případě vycestování žalobce zcela jistě nastala, neboť žalobce v zemi původu více než 20 let svého života vůbec nežil. To má pak dopad nejen do jeho společenského života, ale zejména do jeho socioekonomických podmínek, které by ho v případě vycestování do vlasti čekaly. Žalobce je bez příjmů, tam nemá žádné příbuzné, resp. pouze nemocnou sestru, žádný majetek, je v téměř důchodovém věku, kdy ve vlasti by zřejmě neměl nárok na žádnou sociální podporu v důchodu či v nemoci, přičemž jeho zdravotní stav je nepříznivý a s věkem se téměř jistě bude dále zhoršovat. V případě vycestování by tak žalobce zůstal v zemi původu zcela na pospas sociálnímu a zdravotnímu vyloučení, kdy by s ohledem na svůj věk (t. č. 64 let) i zdravotní stav (ani po odhlédnutí od již tak obecně známých nepříznivých pracovních podmínek v jeho vlasti) nebyl schopen ekonomické či výdělečné činnosti, která by mu zajistila důstojné, alespoň minimální podmínky pro život a hrazení si potřebné zdravotní péče. K tomu nutno dodat, že nelze po dceři žalobce požadovat, aby se s celou svou rodinou přemístila do Vietnamu se žalobcem, když tam nikdy nebyla, nemá k této zemi žádný vztah a neumí ani vietnamsky. Správní orgány tak sice správně vyložily dotčené neurčité právní pojmy, nesprávně je však aplikovaly na věc žalobce.
50. Soud se neztotožnil ani s názorem, že závěr o dopadu konkrétního onemocnění na schopnost zvládat základní životní potřeby musí vyslovit pouze lékař specialista, nikoliv praktický lékař. Takový požadavek by byl dle názoru soudu rovněž neudržitelný, neboť nelze odhlédnout od skutečnosti, že žadatelé ve věku žalobce se již budou obvykle potýkat s vícero zdravotními potížemi, které se mohou vzájemně ovlivňovat a prolínat. Právní názor správních orgánů na tento požadavek by tak od žadatele vyžadoval, aby si ke své žádosti opatřil vyjádření ke zvládání základních životních potřeb od všech dotčených specialistů, neboť lékař specializovaný v jednom konkrétním oboru (zde patrně oční lékař) nemůže být dle názoru soudu s ohledem na další diagnózy žalobce schopen komplexně posoudit zvládání všech vyjmenovaných základních životních potřeb, protože takovou otázku by posuzoval nutně pouze ve vztahu ke své specializované odbornosti. Naopak, praktický lékař je schopen shromáždit zprávy a objektivní nálezy o celkovém zdravotním stavu z různých speciálních pracovišť a na základě toho se pak do značné míry vyjádřit i k možnosti zvládání základních životních potřeb pacienta. Nejde však o posudkové hodnocení, na které jsou vybaveni pouze lékaři s atestací v posudkovém lékařství, jako samostatném oboru medicíny, které zákon o pobytu cizinců (na rozdíl od řízení o žádostech podle zákona o sociálních službách) nevyžaduje.
51. Z doložené lékařské zprávy praktické lékařky žalobce ze dne 14. 8. 2023 přitom závěry k relevantní oblasti dokazování jednoznačně vyplynuly. Soud se v tomto ohledu musel ztotožnit s námitkou žalobce zopakovanou jeho zástupcem při ústním jednání, že k tomu, aby mohl být žadatel - rodinný příslušník občana EU považován za závislého na péči poskytované tímto občanem EU, nemusí vést pouze stav, ve kterém je upoután na lůžko a

ve kterém vyžaduje kontinuální 24 hodinovou péči, když je jeho stav „kritický“, jak uvedl správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí na str. 9 v posledním odstavci, či když jeho stav vyžaduje „neustálou“ péči či výživu další osoby (viz str. 7 předposlední odstavce rozhodnutí správního orgánu I. stupně). Fakt, že žalobce se pohybuje i mimo zdi svého pokoje, chodí na hřiště s vnoučaty i na drobné nákupy, nijak nevyvrací skutečnost, že jeho zdravotní stav vyžaduje asistenci, bez níž by si sám neuměl obstarat své základní životní potřeby, anebo alespoň některé z nich (nemohl by se pohybovat v místě bydliště za špatných světelných či povětrnostních podmínek, anebo na neznámém místě, neuvažil by si, nedodržoval by léčebný režim či pravidelné kontrolní lékařské prohlídky apod.). Žalobce i jeho dcera přitom poskytlí dostatečně přesvědčivá a logicky myslitelná vysvětlení, proč žalobce zvládá vycházky s vnoučaty, resp. jejich hlídání doma nebo na nedalekém hřišti, či drobné nákupy bez doprovodu v nedalekém obchodě. Nelze ani odhlédnout od věku žalobce a prognózy postupného zhoršování již nyní nalomeného zdravotního stavu žalobce, kdy v průběhu řízení vyplynuly též indicie o výrazném zhoršování paměti žalobce (s podezřením na určitý stupeň demence), které ovšem dosud nebylo doloženo žádným objektivním lékařským nálezem.

52. Soud se tak neztotožnil se závěrem správních orgánů, že žalobce neprokázal závislost na péči své dcery, neboť tento závěr nelze opřít o skutečnosti doložené ve správním spisu.
53. Navíc, soud přisvědčil námitce žalobce, že správní orgány byly povinny též posoudit přiměřenost dopadů rozhodnutí do života žalobce podle kritérií v § 174a zákona o pobytu cizinců, resp. ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
54. Z judikatury NSS vyplývá, že *„povinnost správních orgánů, dlouhodobě potvrzovaná judikaturou NSS, vždy zkoumat přiměřenost dopadů svých rozhodnutí vydaných dle zákona o pobytu cizinců, která mají potenciální dopad do soukromého a rodinného života cizince (s tím není v rozporu ani rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2017, čj. 9 Azs 288/2016 – 30 [...]), vyplývá přímo z čl. 8 Úmluvy. Ten dle rozsudku NSS ze dne 20. 9. 2018, čj. 10 Azs 127/2018-30, Českou republiku zavazuje k respektu vůči soukromému a rodinnému životu každého jednotlivce a [...] má samozřejmě před zákonem o pobytu cizinců přednost (viz čl. 10 Ústavy ČR).“* Na tom nic nemění třetí odstavec § 174a zákona o pobytu cizinců, *„jak NSS potvrdil např. v rozsudku ze dne 19. 12. 2018, čj. 8 Azs 290/2018-27, č. 3852/2019 Sb. NSS. V něm totiž shledal ve vztahu k rozhodnutí správního orgánu o uložení povinnosti opustit území ČR rovněž rozpor tohoto ustanovení zákona s čl. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/15/ES ze dne 16. prosince 2008 [...]. V nyní posuzované věci zamítnutí žádosti o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU lze jen opakovat, že uplatnění § 174a odst. 3 zákona o pobytu cizinců by bylo vedle příslušné výše citované unijní právní úpravy (srov. též čl. 7 Listiny základních práv EU a rozsudek velkého senátu Soudního dvora ze dne 26. 3. 2019, SM, C-129/18, ECLI:EU:C:2019:248) především v přímém rozporu s čl. 8 Úmluvy, [...] a toto ustanovení musí proto zůstat v daném případě neaplikováno.“* (viz rozsudek NSS ze dne 14. 2. 2020, čj. 5 Azs 383/2019-40; potvrzení doplnil zdejší soud).
55. Soud ve shodě se závěry výše citované judikatury NSS konstatuje, že pokud správní orgány odmítly svou povinnost zabývat se nepřiměřeností dopadů rozhodnutí do života žalobce, s tvrzením, že žalobce to sám konkrétně nenamítl a odkazovaly přitom na dřívější judikaturu NSS, která podporuje jejich názor (zejména rozsudek NSS ze dne čj. 5 Azs 102/2017-35), je tento postup v rozporu s příslušnými závazky vyplývajícími z čl. 8 Úmluvy. Současně je tento postup z hlediska účelu dané právní úpravy problematický v situaci, kdy správní orgány měly již od počátku dostatek relevantních a konkrétních informací k soukromému

a rodinnému životu žalobce (jeho věk, zdravotní stav, délku pobytu a pobytovou historii, rodinné příslušníky žalobce v ČR/EU atd.), které jeho případ odlišovaly od jiných případů cizinců, kde v průběhu řízení nevyplynuly žádné konkrétní relevantní skutečnosti, které by mohly mít potencionální nepřiměřený dopad do jejich soukromého a rodinného života. Správní orgány pouze uvedly s odkazem na jinou judikaturu NSS, že je potřebné rozlišovat mezi případy neudělení a zrušení oprávnění k pobytu, přičemž první z nich představuje méně závažný zásah do práv jednotlivce a nevyžadují tak vysoké nároky na posouzení dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince. Žalovaná k tomu v napadeném rozhodnutí navíc pouze zdůraznila trestní odsouzení žalobce. Přesto se zaštiťovaly argumentem, že žalobce výslovně nepřiměřenost dopadů rozhodnutí nenamítá.

56. Soud se však již nemohl ztotožnit s námitkami žalobce týkajícími se porušení Úmluvy o právech dítěte, neboť přestože nelze popřít, že žalobcova dcera je dítětem žalobce, Úmluva o právech dítěte pracuje s pojmem „dítě“ nikoliv z hlediska biologického vztahu či rodové linie, ale především z hlediska jeho věku, tj. osoby nezletilé, u které se předpokládá mnohem vyšší zranitelnost, bezbrannost, nezralost a nezkušenost, a právě na jeho ochranu (a to i před jeho narozením) má primárně sloužit. To ostatně jednoznačně vyplývá z čl. 1 této úmluvy ([p]ro účely této úmluvy se dítětem rozumí každá lidská bytost mladší osmnácti let, pokud podle právního řádu, jenž se na dítě vztahuje, není zletilosti dosaženo dříve.) jak na něj správně poukázala žalovaná ve vyjádření k žalobě. Žalobcova dcera je přitom zletilá a má dokonce již dvě vlastní děti. Tato námitka je proto nedůvodná.

VI. Závěr a náklady řízení

57. Soud z výše uvedených důvodů zrušil žalobou napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s., neboť správní orgán překročil zákonem stanovené meze správního uvážení, kdy zjištěný skutkový stav nesprávně aplikoval na správně vyložené dotčené neurčité právní pojmy, a dále je nezákonné, neboť žalovaná porušila svou povinnost hodnotit též dopady nápadného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce podle § 174a zákona o pobytu cizinců, resp. ve smyslu přímo použitelného čl. 8 Úmluvy. Soud proto vrátil věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaná tak v dalším řízení ve vztahu k žalobci znovu posoudí splnění podmínek podle § 15a odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců v souladu se závazným právním názorem zdejšího soudu a rovněž posoudí přiměřenost dopadů svého rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce podle § 174a zákona o pobytu cizinců, resp. ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
58. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož náhrada nákladů řízení přísluší tomu, kdo měl ve věci úspěch. Náklady řízení žalobce, který měl ve věci plný úspěch, spočívaly jednak v zaplacení soudního poplatku ve výši 3.000 Kč, a dále v nákladech na právní zastoupení žalobce advokátem. Zástupce žalobce v řízení učinil tři úkony právní služby ve smyslu vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) - převzetí a příprava právního zastoupení, podání žaloby a účast na jednání soudu dne 22. 9. 2025 v délce kratší než 2 hodiny [§ 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu]. Odměna za jeden úkon právní služby v řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí činí 4.620 Kč [§ 7 bod 5, § 9 odst. 5 advokátního tarifu *ve znění účinném od 1. 1. 2025*], celkem 13.860 Kč, k čemuž je nutno dále

přičíst náhradu hotových výdajů ve výši paušální částky 450 Kč za jeden úkon právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, celkem 1.350 Kč. Zástupce žalobce soudu nedoložil, že je plátcem DPH, což soud ověřil též ve veřejně dostupném registru plátců DPH. Žalovaná je povinna žalobci prostřednictvím jeho zástupce zaplatit náhradu nákladů řízení v celkové částce 18.210 Kč (3.000 + 13.860 + 1.350) do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 22. září 2025

Mgr. Darina Michorová
samosoudkyně